

Bo Sijpk **Doris Dorpsuil**

**4 verhalen over levensveranderende situaties
met illustraties van Ati van Twillert**

Eerste druk, september 2018
Tweede druk, januari 2019

Illustraties omslag en binnenwerk
Ati van Twillert

Grafisch ontwerp
vandijk ontwerpt, Eindhoven

© 2018 Uitgeverij Palmslag | Bo Sijpkens

www.palmslag.nl
info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 978 94 917 7388 4
NUR 280

Inhoud

7

Welkomstverhaal

9

Geboorte

25

Dood

41

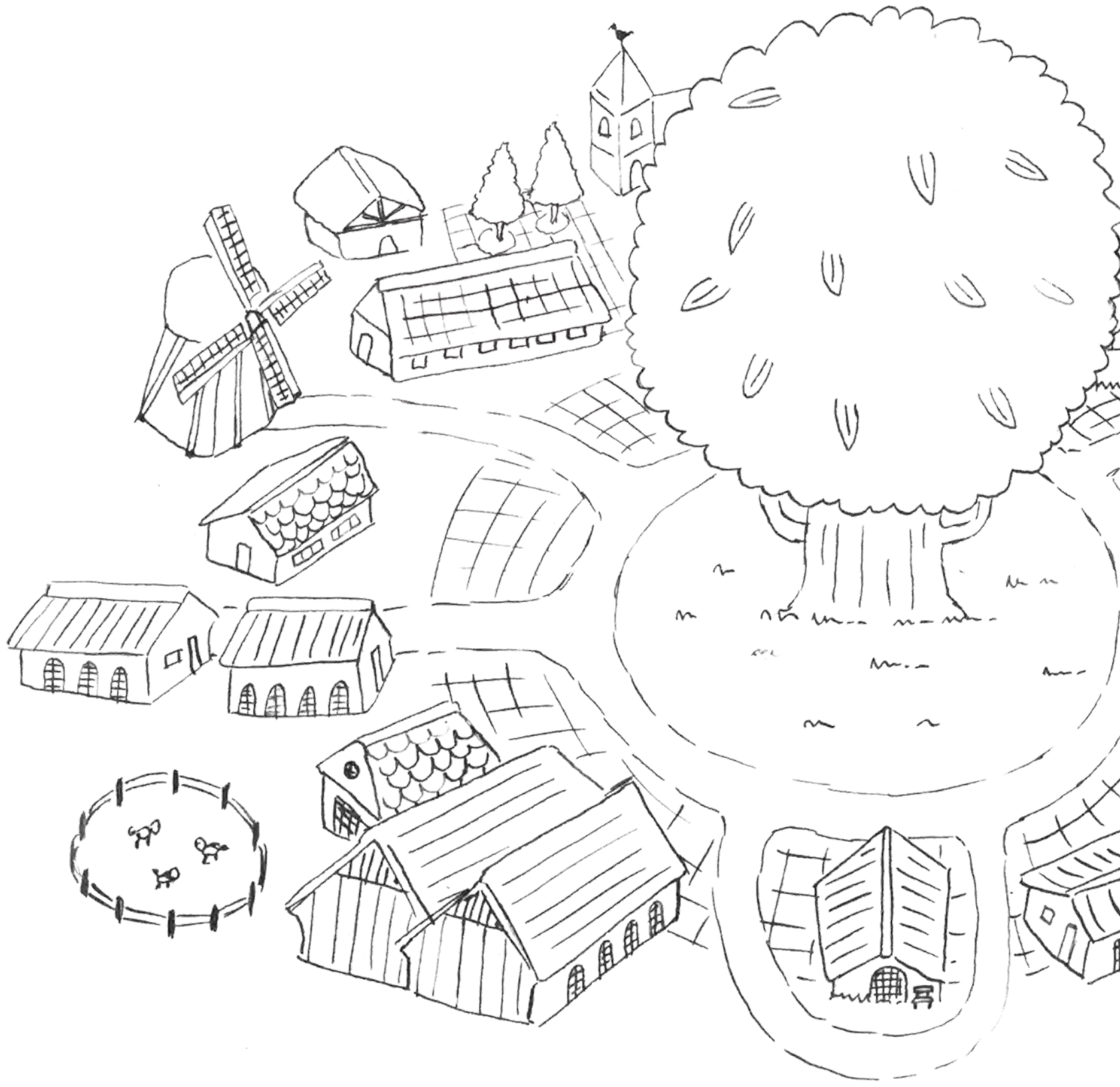
Scheiden

53

Eerste schooldag

65

**Handleiding voor
volwassenen**

Doris Dorpsuil en zijn Open Wereld

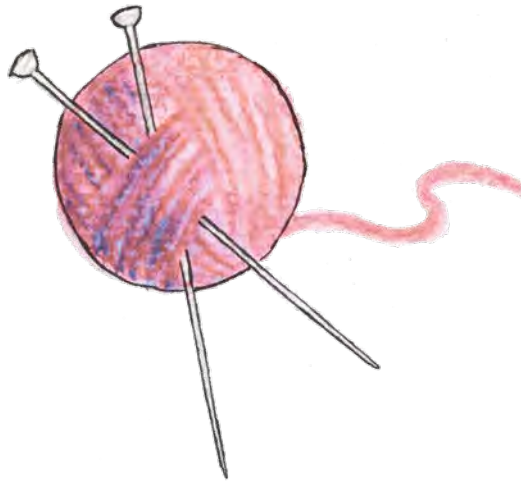
Ergens op de wereld is een dorp. Een dorp met precies in het midden een groot, rond plein. Aan dat plein wonen alle dorpsbewoners: de gekke dichter, de schooljuf, de mensen van de dorpswinkel en allemaal verschillende families. Met z'n allen leven ze op dat gezellige plekje.

Een heel gewoon dorp dus, zou je denken, maar dit dorp heeft iemand die verder nergens anders is. Dit dorp heeft namelijk Doris Dorpsuil. Doris woont in de knoestige, dikke boom, midden op het plein. Hoog in de boom zit hij het liefst op een tak een beetje rond te koekeloeren, maar als je hem écht nodig hebt, dan komt hij naar beneden om met je te praten.

Dat is fijn, want Doris is een wijze uil: hij helpt je als dat nodig is. Wil je even onder zijn warme vleugels schuilen? Of wil je goed advies? Dan komt hij uit zijn boom.

Doris ziet vanaf grote hoogte wat er in het dorp gebeurt. In elk verhaal leven we mee met een andere familie. Lees je mee?

Geboorte

Luister naar de antwoorden van het kind, vul niets in en herhaal enkel wat het kind aangeeft. Dan hoor je het meest!

Doris Dorpsuil en de nieuwste dorpsbewoner

Het is een ochtend zoals alle andere ochtenden. De bakker is zijn brood aan het bakken, juf fietst naar school en de winkels gaan langzamerhand open. De zon schijnt al en de wereld is wakker.

Doris zit boven in zijn boom te breien. Insteken, draad omslaan, doorhalen en af laten glijden. En nog een keer: insteken, draad omslaan, doorhalen en af laten glijden. En nog een keer. En nog een keer. Doris werkt aan een heel bijzonder cadeau. Hij heeft gisteren de wol gekocht. Toen hij deze kleur wol zag wist hij het meteen: dit was de allermooiste wol voor het allermooiste cadeau.

Gek, hè? Hij ging de winkel in, keek eens naar de verschillende kleuren wol en wist meteen

welk bolletje hij moest hebben. Zonder dat hij erover hoefde na te denken. Zo gaat dat met je gevoel: daar hoef je niet over na te denken, dat plopt zo in je op. Doris luistert altijd naar dat gevoel, want vaak helpt dat hem de beste keuze te maken.

Nu zit hij dus lekker te breien met zachte, lichtroze wol. Het is een rustgevend werkje - hij vergeet dan ook helemaal de tijd.

De schoolbel gaat. Is het al kwart over twaalf? Doris legt zijn breiwerkje neer en gaat koekeloeren vanuit zijn boom. Even kijken hoe het met alle kinderen gaat nu ze vrij zijn en naar huis gaan.

Hoe voelt Doris zich vandaag?

Josefien zwaait naar haar juf en rent naar huis.

Mehmet loopt met rustige stappen de school uit en kletst nog even met de juf. Hij wil later directeur van de bank worden, dat heeft hij al aan Doris verteld.

Wie komt daar als laatste de school uit gerend?
Doris gluurt over de rand van zijn bril. Hij ziet

een jongen met een leeuw op zijn tas en een overhemd aan. 'Dat kan er maar eentje zijn,' mompelt Doris. Die jongen, dat is Marijn. Marijn woont samen met zijn vader Simon en de vriendin van zijn vader, Roos, in het dorp. Marijns moeder woont in een dorpje vlakbij en om de week is Marijn bij haar.

‘Terug naar de orde van de dag,’ mompelt Doris tegen zichzelf. ‘Ik zag Roos vanmorgen lopen met een hele dikke buik en ik moet snel zijn om mijn cadeautje voor haar op tijd af te hebben.’
Nou ja, voor haar, hij gaat het cadeautje aan Roos geven, maar het is eigenlijk niet voor Roos. Insteken, draad omslaan, doorhalen en af laten glijden. De breinaalden tikken rustig door, maar dan - *Boem! Boem boem boem!* De boom schudt ervan. Doris voelt schrik in zijn buik, hij legt zijn breiwerk neer en sluipt naar de rand van zijn tak. *Boem boem boem!* Weer schudt de boom. Net als Doris heel hard ‘stop!’ wil roepen, hoort

hij: ‘Dóóóris, heb je tijd om even te kletsen? Ik bonk al de hele tijd met de bal tegen je boom, maar ik zie je niet.’

‘Och Marijn, jij bent het! Ik dacht dat iemand mijn boom aan het omzagen was.’ Doris fladdert naar beneden. ‘Marijn, Marijn, voel je je wel fijn?’

Marijn rolt even met zijn ogen. Hij heeft geen zin in rijmpjesvragen van Doris. Maar ja, hij was degene die naar de boom kwam.

‘Ik vind school stom en ik ga er niet meer naartoe,’ zegt hij.

‘Ik zie het,’ zegt Doris. ‘Ik zie dat je boos

*Wat kan er gebeurd zijn dat Marijn zo doet? Hoe voelt hij zich?
Heb jij je weleens zo gevoeld?*

bent en ik merkte dat je hard tegen mijn boom bonkte.’

‘Ik voel me boos en ik ga dus echt niet meer naar school, basta en klaar!’ Marijn, die altijd vrolijke snuiter, is vandaag in een andere bui. Dat is wel duidelijk.

‘Ik luister naar je, Marijn, ik hoor wat je zegt, je gaat niet meer naar school.’ Doris is naast Marijn gaan zitten en kijkt hem even recht in zijn ogen aan. Dan vertelt Marijn.

‘Vandaag waren we aan het buitenspelen en het was allemaal leuk, maar toen zei Lily ineens dat ik straks een grote broer ben en dan ALLES over baby’s moet weten. Dat ik Roos dan bij ALLES moet helpen en ik weet niet eens wat ALLES is en hoe ALLES moet.’

Doris knikt. ‘Dus je was lekker aan het buitenspelen en toen zei Lily dat je straks als grote broer alles moet weten en bij alles moet

helpen. Ik zie en hoor dat je daar boos van wordt, klopt dat?’

Marijn knikt.

‘Waar zit de boosheid in je lijf?’ Marijn gaat staan en huft van het ene been op het andere been. ‘Ik denk dat het in mijn buik zit, want nu je ernaar vraagt voel ik het weer als een bal in mijn buik.’

Dan glimlacht Doris naar Marijn en zwaait zijn vleugel opzij. Marijn snapt wat hij bedoelt en kruipt meteen lekker onder de warme vleugel. ‘Ik ben bij je, lieve jongen.’

Samen zitten ze daar even helemaal stil tegen de stam van de boom. ‘Ik ga je wat uitleggen, Marijn. Roos krijgt een baby en dus word jij een grote broer, maar er zijn twee mensen die voor de baby gaan zorgen: Roos en je papa.’

Marijn zucht eens diep. ‘Ik dacht dat ik ook voor de baby moet zorgen, want Lily zei dat

en toen dacht ik: straks heeft papa geen tijd meer voor me. Ik schrok er gewoon van, want toen voelde ik dat ik helemaal niet weet wat je allemaal moet doen als je een grote broer wordt.'

'Je kunt dat gevoel aan, en het gaat straks ook weer voorbij,' knikt Doris. 'Papa en Roos zorgen voor de baby. Jij mag helemaal zijn wie je nu al bent en als je zin hebt kun je ze gewoon even helpen.'

Marijn moet lachen. 'Ja, dat lijkt me zo fijn, die kleine baby vasthouden.'

'Weet je wat we doen?' zegt Doris, 'We maken onder in de boom een plekje alleen voor jou. Elke keer als je even in je eentje wilt spelen, kun je naar dit plekje komen.'

'Ja!' Marijn vindt het een goed idee. 'Dat voelt heel fijn, dan kan ik altijd even alleen spelen, net zoals ik dat nu nog kan.' Marijn en Doris gaan direct aan de slag. Onder in de boom, in een piepklein hoekje, snijden ze met het zakmes van Marijn een letter M. Daar onder die M is het zijn plekje. Dat voelt goed!

*Wat is voor jou een plek waar je je fijn voelt en hoe voel jij je daar?
Waar speel je het allerliefste? Wie is er dan bij jou?*

Een paar dagen later is Doris klaar met zijn breiwerkje voor Roos. De deur van Marijns huis gaat open en Simon loopt naar buiten. Hij straalt helemaal. Hij hangt een roze slinger voor de ramen met daarop in grote letters: HOERA! MADELIEF IS GEBOREN! Dat betekent dat Marijn grote broer is geworden!

Niet veel later rent Marijn zo hard als hij kan het plein over, naar de boom van Doris. 'Doris, Doris, ze is er en ze is zo mooi en zo klein en ik voel me echt een grote broer en ik mocht haar als eerste zien en ze heet Madelief en... nu moet ik even ademhalen.'

Doris moet hard lachen. 'Jongen toch, wat een bijzondere dag is dit voor je. De dag

waarop je de liefste grote broer van de wereld bent geworden. Wat fijn dat je me dat even komt vertellen. Ga maar gauw naar huis om te genieten van deze dag!'

Doris vliegt naar boven en nestelt zich tussen de bladeren. 'Dit is het leven,' zegt hij tegen zichzelf. 'Soms ben je boos en geschrokken en even later ben je blij en enthousiast. Maar het is ook gewoon hoe het is in het leven en gelukkig gaat het nu hartstikke goed. Het hoort er allemaal bij en we kunnen het allemaal aan. Ik ben benieuwd hoe het truitje Madelief zal staan!'

Hoe is het nu met Marijn? Voelt hij zich nog steeds boos?

HOERA! ♥ MADELTIEF ♥ IS ♥ GEBOREN!

*Bespreek welke gevoelens er voorkwamen in dit verhaal.
Elk gevoel gaat voorbij en dan is er weer een nieuw gevoel.
Ook bij volwassenen!*

